

Η μεγάλη Δεσποτική εορτή των Χριστουγέννων στη Ναύπακτο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

Εορτάσθηκε πανηγυρικά και φέτος η μεγάλη Δεσποτική εορτή των Χριστουγέννων στην Ναύπακτο.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος προεξήρχε του πανηγυρικού όρθρου και της θείας Λειτουργίας στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του αγίου Δημητρίου Ναυπάκτου, πλαισιούμενος από τους ιερείς αρχιμ. Πολύκαρπο Θεοφάνη, ιεροκήρυκα, π. Θωμά Βαμβίνη, Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο, π. Παναγιώτη Χαντζή, εφημέριο του Ναού και τον ιεροδ. Παΐσιο.

Αντί κηρύγματος αναγνώσθηκε η Ποιμαντορική εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου.

Στην εγκύκλιο αναφέρθηκε στην συνήθεια την οποία υπάρχει να στολίζεται η φάτνη, μέσα στην οποία γεννήθηκε ο Χριστός και ερμήνευσε αυτό το γεγονός με βάση την διδασκαλία του αγίου Γρηγορίου του Νύσσης: Ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης,

αδελφός του Μεγάλου Βασιλείου, που έζησε τον 4ο αιώνα μ.Χ., ερμηνεύει τα όσα έγιναν στο σπήλαιο κατά την γέννηση του Χριστού σε αναφορά με την υπάρχουσα τότε κατάσταση.

Σε ομιλία του στην Γέννηση του Χριστού αναλύει ότι βλέποντας το σπήλαιο στο οποίο γεννήθηκε ο Δεσπότης Χριστός πρέπει να σκεφθούμε «τον αφεγγή και υπόγειον των ανθρώπων βίον». Οι άνθρωποι της εποχής εκείνης κάθονταν μέσα στο σκοτάδι και την σκιά του θανάτου, μέσα στον σκοτεινό και υπόγειο βίο από πνευματικής πλευράς και σε αυτόν τον κόσμο ήλθε το Φως του κόσμου, ο Υιός και Λόγος του Θεού για να δώσει φως και ζωή.

Ακόμη, ο γεννηθείς Χριστός, ως βρέφος τυλίγεται με τα σπάργανα, σύμφωνα με την συνήθεια της εποχής εκείνης, τα οποία σημαίνουν ότι Αυτός ο αναμάρτητος και καθαρός προσέλαβε τις σειρές των δικών μας αμαρτημάτων. Όπως τα σπάργανα σφίγγουν το σώμα του βρέφους, έτσι και ο άνθρωπος διασφίγγεται από πολλές σειρές αμαρτιών, και γι' αυτό ο Χριστός ενηνθρώπισε για να μας απαλλάξει από αυτά.

Μέσα στο σπήλαιο είναι και η φάτνη, δηλαδή «το ενδιαίτημα των αλόγων ζώων» και εκεί βρίσκονταν ο βούς-το βόδι και η όνος. Εκεί γεννήθηκε ο Χριστός, ώστε το βόδι που δηλώνει τον Εβραίο που βρίσκεται στον ζυγό του Μωσαικού νόμου, και η όνος, που είναι το μεταφορικό ζώο και δηλώνει τον άνθρωπο που είναι φορτωμένος από την αμαρτία της ειδωλολατρίας, να γνωρίσουν τον Κύριό τους και το παχνί του Κυρίου τους και να ελευθερωθούν.

Μέσα στην φάτνη είναι το χορτάρι, που είναι η κατάλληλη τροφή για τα ζώα. Και ο Χριστός που είναι ο Άρτος της ζωής που κατέβηκε από τον ουρανό, τοποθετήθηκε μέσα στην φάτνη για να έχει την κατάλληλο τροφή το λογικό ζώο, ο άνθρωπος. Έτσι, τα έλλογα ζώα, δηλαδή οι άνθρωποι που έχουν ζωή, αλλά ζούν με την αμαρτία αλόγως, να γίνουν λογικοί συνδεδεμένοι με τον Λόγο Χριστό.

Ο Χριστός γεννήθηκε μέσα στην φάτνη ανάμεσα στο βόδι και την όνο, ώστε να γίνη μεσίτης και των δύο, δηλαδή των Εβραίων και των Ειδωλολατρών, για να γκρεμίση το μεσότοιχο του φραγμού και να ενώσει στο πρόσωπό Του τους δύο λαούς σε έναν άνθρωπο, με το να καταργήση τον βαρύ ζυγό του Νόμου και να ελευθερώση τον εθνικό άνθρωπο από το φορτίο της αμαρτίας.

Στην συνέχεια αναφερόμενος στην εποχή μας είπε ότι όταν αυτές τις ημέρες βλέπουμε ένα σπήλαιο και μια φάτνη και το βρέφος Χριστό μέσα σε αυτήν πρέπει να σκεπτόμαστε την κατάσταση της ανθρωπότητας τότε, αλλά και το ποιο είναι το έργο του Χριστού, το να την ελευθερώσει από την δουλεία και να την επαναφέρει στο «αρχαίον κάλλος». Συγχρόνως, πρέπει να αναλογιζόμαστε ότι η εικόνα της φάτνης με τα ζώα και το χορτάρι μέσα στο σκοτεινό σπήλαιο προσαρμόζεται στην εποχή μας, την λεγόμενη χριστιανική και στην χώρα μας, όπως και σε άλλες χώρες Ορθόδοξες.

Οι άνθρωποι στις ημέρες μας, ακόμη και Χριστιανοί Ορθόδοξοι, ζώντας στα σκοτεινά σπήλαια των παθών, απομακρυσμένοι από το Φως το αληθινό, περιβαλλόμενοι από σειρές αμαρτιών, ατομικών και γενικών, με αδικίες, βιαιότητες και πολέμους, εξακολουθούμε να είμαστε όντα με ζωή, αλλά χωρίς στέρεη λογική και φωτισμένο νού, στερούμαστε και της πραγματικής τροφής, που είναι ο Άρτος της ζωής, ο Χριστός. Με άλλα λόγια ζούμε παραλόγως και αλόγως χωρίς τον Λόγο Χριστό.

Ο Χριστός θέλει να μας ελευθερώσει από αυτό το σκοτεινό σπήλαιο, το σπήλαιο της κοινωνικής ζωής και το σπήλαιο του λεγομένου υποσυνειδήτου και να γεμίσει με Φως την ζωή μας, αλλά εμείς προτιμάμε να πορευόμαστε φορτωμένοι αμαρτίες και πάθη, χωρίς τον Λόγο Χριστό. Αυτό πρέπει να σκεπτόμαστε κάθε φορά που βλέπουμε αυτές τις ημέρες των Χριστουγέννων ένα σπήλαιο και μια φάτνη όπου βρίσκεται το βρέφος Χριστός.

Δεν πρέπει να εορτάζουμε την μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων σε σπηλαιώδη βίο και σε φάτνη αλόγων καταστάσεων, αλλά σε μια ελευθερωτική και αναστάσιμη πορεία προς το Φως. Αυτό είναι η Εκκλησία, αφού από το σκοτεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ μας οδηγεί στο Φως της Αναστάσεως.

Τέλος εύχθηκε χρόνια πολλά, ευλογημένα, φωτισμένα και ελευθερωτικά.

